23 Ιουλίου 2026

Ανακαλύφθηκε αρχαία ρωμαϊκή γέφυρα κάτω από ποτάμι στην Ελβετία

/ Γενικά Θέματα / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Η ανακάλυψη των αρχαιολόγων έγινε κατά τη διάρκεια υποβρύχιων ερευνών.

Αρχαιολόγοι που εργάζονται στην πόλη Σόλοτουρν, στην Ελβετία, εντόπισαν τα ερείπια μιας ρωμαϊκής γέφυρας κάτω από τον ποταμό Άαρ, παρέχοντας την πρώτη υλική απόδειξη για μια διάβαση του ποταμού που από παλιά συνδέεται με τον αρχαίο οικισμό Σαλόδουρο.

Η ανακάλυψη έγινε κατά τη διάρκεια υποβρύχιων ερευνών που πραγματοποιήθηκαν πριν από τις εργασίες ανακαίνισης μιας σιδηροδρομικής γέφυρας που διασχίζει τον ποταμό.

Από την άνοιξη του 2025, δύτες που προσλήφθηκαν από την αρχαιολογική υπηρεσία εξέτασαν την κοίτη του ποταμού για ίχνη παλαιότερων κατασκευών. Κοντά στη σύγχρονη γέφυρα Wengi, εντόπισαν αρκετούς ξύλινους πασσάλους που ήταν ακόμα βυθισμένοι στην κοίτη του ποταμού.

Οι ερευνητές συνέλεξαν δείγματα από τα ξύλα και τα χρονολόγησαν στον 4ο

αιώνα μ.Χ. Τα αποτελέσματα τοποθετούν το κτίσμα στην Ύστερη Ρωμαϊκή περίοδο, όταν ο ρωμαϊκός οικισμός στο Σόλοτουρν μετατράπηκε από ανοιχτή πόλη σε οχυρωμένο κέντρο γνωστό ως castrum.

Μεταξύ των ευρημάτων, οι αρχαιολόγοι εντόπισαν μια σειρά από ξύλινους πασσάλους περίπου δέκα μέτρα από τη νότια όχθη του ποταμού. Ορισμένα από τα ξύλα έχουν μήκος σχεδόν δύο μέτρα. Η διάταξή τους υποδηλώνει ότι αποτελούσαν μέρος ενός στηρίγματος γέφυρας, που στήριζε τον δρόμο πάνω από το νερό.

Η ανακάλυψη στην Ελβετία

Εδώ και δεκαετίες, οι ιστορικοί υποψιάζονταν ότι σε αυτή τη θέση υπήρχε μια ρωμαϊκή γέφυρα. Η γέφυρα βρισκόταν κατά μήκος μιας σημαντικής οδού που συνέδεε τη βόρεια Ιταλία με τα σύνορα του Ρήνου. Οι ταξιδιώτες που διέσχιζαν το πέρασμα του Αγίου Βερνάρδου περνούσαν από το δυτικό ελβετικό οροπέδιο και την περιοχή του Ιούρα πριν φτάσουν στον Άαρ. Οι αρχαιολόγοι είχαν ήδη εντοπίσει τμήματα αυτού του δρόμου μεταξύ του Büren an der Aare και του Nennigkofen, αν και δεν είχαν βρεθεί ποτέ άμεσες ενδείξεις για την ύπαρξη γέφυρας.

Η τοποθεσία παρουσίαζε σαφή πλεονεκτήματα. Προς την πάνω πλευρά Σόλοτουρν, ο Άαρ ακολουθεί μια ελικοειδή πορεία πριν στενέψει απότομα κοντά στον οικισμό. Ένα τέτοιο στενό τμήμα του ποταμού θα αποτελούσε ένα πρακτικό σημείο διάβασης.

Ακόμη και το αρχαίο όνομα της πόλης υποδηλώνει το ίδιο. Το Σαλόδουρο προέρχεται από ένα παλαιότερο κελτικό τοπωνύμιο που συχνά ερμηνεύεται ως

«στενώσεις του ποταμού» ή «πύλη των κυμάτων». Οι ιστορικοί θεώρησαν το όνομα ως ένδειξη του ρόλου της περιοχής στις ποτάμιες μεταφορές και τη διακίνηση σε ολόκληρη την περιοχή.

Η διατήρηση της γέφυρας

Η διατήρηση της γέφυρας εξακολουθεί να εκπλήσσει τους ερευνητές. Κατά τη διάρκεια μεγάλων έργων το 1969, μεγάλα τμήματα της κοίτης του ποταμού έγιναν πιο βαθιά γύρω από τη Σόλοτουρν. Οι αρχαίες ξύλινες κατασκευές θα μπορούσαν εύκολα να είχαν εξαφανιστεί κατά τη διάρκεια αυτών των εργασιών. Οι πάσσαλοι φαίνεται να έχουν διασωθεί επειδή η θέση τους κάτω από τη γέφυρα Wengi τους προστάτευσε από τυχόν παρεμβάσεις.

Οι τρέχουσες κατασκευαστικές εργασίες του σιδηροδρόμου δεν αποτελούν απειλή για τα ρωμαϊκά ερείπια. Οι αρχαιολόγοι σχεδιάζουν να αφήσουν τα ξύλα υποβρύχια, όπου οι συνθήκες υγρασίας επιβραδύνουν τη φθορά και βοηθούν στη διατήρηση του αρχαίου ξύλου. Μελλοντικές καταδύσεις θα επικεντρωθούν στον εντοπισμό επιπλέον τμημάτων της γέφυρας και στη συλλογή περισσότερων πληροφοριών σχετικά με τον σχεδιασμό της.

Η ανακάλυψη αυτή καλύπτει ένα σημαντικό κενό στην ιστορία του ρωμαϊκού Σόλοτουρν. Μετά από χρόνια έμμεσων ενδείξεων από τη γεωγραφία, τα τοπωνύμια και τα ερείπια δρόμων, οι αρχαιολόγοι διαθέτουν πλέον φυσικές αποδείξεις για μια διάβαση που συνέδεε τον οικισμό με μία από τις σημαντικότερες οδικές αρτηρίες του ρωμαϊκού κόσμου.

city.sigmalive.com